

**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ**

12.01.15р. Справа № 904/8831/14

За позовом товариства з обмеженою відповідальністю "САЛКОМ ПЛЮС", м. Макіївка, Донецька область

до фізичної особи-підприємця ОСОБА_1, м.Дніпропетровськ

про стягнення заборгованості

378 3892

Суддя Петренко І.В.

Секретар судового засідання Пономарьов Є.О.

Представники:

від позивача: представник Тарабака Є.А. - довіреність № 37 від 25.11.14р.;

від відповідача: не з'явився.

СУТЬ СПОРУ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Салком плюс", м.Макіївка, Донецька область (далі по тексту - позивач) звернулося до господарського суду з позовною заявою до фізичної особи-підприємця ОСОБА_1, м.Дніпропетровськ (далі по тексту - відповідач) про стягнення 604136,71грн. основного боргу; 160849,33грн. пені; 29296,49грн. процентів за користування чужими грошовими коштами. Судові витрати по справі позивач просив суд стягнути з відповідача.

За результатами розгляду позовної заяви за вих. № 361 від 29.10.2014р. ухвалою суду від 12.11.2014р. порушено провадження по справі та призначено слухання на 01.12.2014р.

Суд розгляд справи відкладав з 01.12.2014р. до 18.12.2014р.;

Суд розгляд справи відкладав з 18.12.2014р. до 12.01.2015р.;

Відповідно до п.3.9.1. Постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011р. № 18 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції" особи, які беруть участь у справі, вважаються повідомленими про час і місце розгляду судом справи у разі виконання останнім вимог частини першої статті 64 та статті 87 ГПК.

У разі присутності сторони або іншого учасника судового процесу в судовому засіданні протокол судового засідання, в якому відображені відомості про явку сторін (пункт 4 частини другої статті 811 ГПК), є належним підтвердженням повідомлення такої сторони (іншого учасника судового процесу) про час і місце наступного судового засідання.

За змістом зазначеної статті 64 ГПК, зокрема, в разі якщо ухвалу про порушення провадження у справі було надіслано за належною адресою (тобто повідомленою суду стороною, а в разі ненадання суду відповідної інформації - адресою зазначеною в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців), і не повернуто підприємством зв'язку або повернуто з посиланням на відсутність (вибуття) адресата, відмову від одержання, закінчення строку зберігання поштового відправлення тощо, то вважається, що адресат повідомлений про час і місце розгляду справи судом. Доказом такого повідомлення в разі неповернення ухвали підприємством зв'язку може бути й долучений до матеріалів справи та засвідчений самим судом витяг з офіційного сайту Українського державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта" щодо відстеження пересилання поштових відправлень, який містить інформацію про отримання адресатом відповідного поштового відправлення, або засвідчена копія реєстру поштових відправлень суду.

Позивач про час та місце судового засідання повідомлений належним чином, що підтверджується відомостями про явку представника відображеними в протоколі судового засідання від 18.12.2014р.

Відповідач про час та місце судового засідання повідомлений належним чином, а саме ухвалу від 18.12.2014р. отримано представником за довіреністю 05.01.2015р., що підтверджується витягом з офіційного сайту Українського державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта" щодо відстеження пересилання поштових відправлень.

15.01.2015р. повноважний представник позивача в судовому засіданні позовні вимоги підтримав та наполягав на їх задоволенні в повному обсязі.

Повноважний представник відповідача в судовому засіданні не з'явився, клопотання про відкладення розгляду справи не заявляв, відзив на позов не надав, витребуванні судом документи не представив.

Абзацом 1 п. 3.9.2 постанови пленуму Вищого господарського суду України від

26.12.11р. за №18 визначено, що у випадку нез'явлення в засідання господарського суду представників обох сторін або однієї з них справа може бути розглянута без їх участі, якщо неявка таких представників не перешкоджає вирішенню спору.

На думку суду неявка у судове засідання представника відповідача не перешкоджає розгляду справи за наявними матеріалами.

Крім того, господарський суд наголошує, що двомісячний строк розгляду справи закінчився 12.01.2015р.

В судовому засіданні оглянуто всі оригінали первинних документів на підставі яких виник спір.

Суд розглянув справу за наявними в ній матеріалами відповідно до ст. 75 Господарського процесуального кодексу України.

У судовому засіданні, яке відбулося 12.01.2015р. в порядку ст. 85 Господарського процесуального кодексу України, оголошено вступну та резолютивну частину рішення.

Під час розгляду справи судом досліджені письмові докази, що містяться в матеріалах справи.

Розглянувши матеріали справи, подані документи, заслухавши пояснення повноважного представника позивача, господарський суд, -

ВСТАНОВИВ:

03.01.2013р. між товариством з обмеженою відповідальністю "Салком плюс" (далі по тексту - позивач, продавець) та фізичною особою-підприємцем ОСОБА_1 (далі по тексту - відповідач, покупець) укладено договір купівлі-продажу товарів №28/13 (далі по тексту - договір), відповідно до пункту 1.1 умов якого в порядку та на умовах, визначених цим договором, продавець зобов'язується передати у власність покупця, а покупець прийняти і оплатити м'ясну продукцію та м'ясні консерви тощо (далі по тексту - продукція).

Пунктом 1.2 договору визначено, що продавець передає покупцю продукцію в асортименті, кількості та по цінам, які будуть зазначені у видаткових накладних, які є невід'ємними частинами даного договору. Вартість тари, упаковки, маркування за цим договором включається у загальну ціну товару.

Пунктом 2.1 договору визначено, що кількість та асортимент продукції зазначається у видаткових накладних на кожну партію товару, які формуються відповідно до узгодженої сторонами заявки.

Пунктом 3.5 договору визначено, що доказом передачі продукції у власність покупця є підписані уповноваженими представниками сторін видаткові накладні, оформлені належним чином.

Пунктом 5.1 договору визначено, що продукція вважається зданою продавцем та прийнятою покупцем по кількості з моменту підписання сторонами видаткової накладної.

Згідно з пунктом 6.1 договору розрахунки за поставлений товар покупець здійснює в будь-якій зручній для сторін формі, що не суперечить чинному законодавству України.

Оплата товару здійснюється протягом 21-го календарного дня з моменту поставки відповідної партії товару.

Пунктом 7.1 договору визначено, що у випадку порушень зобов'язання, що виникає з цього договору (далі по тексту - порушення договору), сторона несе відповідальність, визначену цим договором та (або) правом, що є застосованим до цього договору.

Відповідно до пункту 7.2 договору, у випадку порушення покупцем розділу 6 договору, він сплачує продавцю пеню у розмірі подвійної облікової ставки НБУ на день розрахунків від суми заборгованості за кожен день прострочення платежу, крім того покупець додатково сплачує продавцю проценти за користування чужими грошовими коштами в розмірі 3% річних від суми прострочення платежу.

Цей договір вважається укладеним і набирає чинності з моменту його підписання сторонами та його скріплення печатками сторін (пункт 10.1 договору).

На виконання умов укладеного між сторонами договору позивач поставив відповідачу товар, що підтверджується наступними видатковими накладними:

- видаткова накладна №СП-0000032 від 01.02.2013р. на суму 46629,04грн. (а.с.22);
- видаткова накладна №СП-0000093 від 05.02.2013р. на суму 87203,34грн. (а.с.23);
- видаткова накладна №СП-0000094 від 08.02.2013р. на суму 71131,26грн. (а.с.24);
- видаткова накладна №СП-0000095 від 12.02.2013р. на суму 59173,26грн. (а.с.25);
- видаткова накладна №СП-0000096 від 14.02.2013р. на суму 60323,92грн. (а.с.26);
- видаткова накладна №СП-0000097 від 15.02.2013р. на суму 68113,97грн. (а.с.27);
- видаткова накладна №СП-0000098 від 18.02.2013р. на суму 59884,24грн. (а.с.28);
- видаткова накладна №СП-0000099 від 20.02.2013р. на суму 47730,82грн. (а.с.29);
- видаткова накладна №СП-0000100 від 22.02.2013р. на суму 57160,26грн. (а.с.30);
- видаткова накладна №СП-0000101 від 25.02.2013р. на суму 49786,60грн. (а.с.31).

Відповідач, в порушення умов укладеного між сторонами договору товар

отриманий від позивача вчасно не оплатив.

Позивач неодноразово з метою досудового врегулювання спору надсилав на адресу відповідача претензії (а.с.32-35), однак останній їх залишав без відповіді та задоволення, у зв'язку з чим позивач звернувся до суду за захистом своїх прав.

В свою чергу, відповідач доказів належного виконання своїх зобов'язань по вищезазначеному договору на момент розгляду спору до господарського суду не надав. Крім того, відповідач не скористався наданим йому правом на судовий захист, наведених позивачем обставин не спростував.

Згідно ст. 33 Господарського процесуального кодексу України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу.

У відповідності до ст. ст. 32, 34 Господарського процесуального кодексу України, доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору. Господарський суд приймає тільки ті докази, які мають значення для справи. Обставини справи, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

Дослідивши матеріали справи, оригінали документів наданих позивачем на вимогу суду в судове засідання та заслухавши повноважного представника позивача в судовому засіданні, суд дійшов висновку, що позовні вимоги в частині стягнення з відповідача на користь позивача 604136,71грн. основного боргу, слід визнати обґрунтованими, документально доведеними, такими, що не суперечать чинному законодавству України, а отже є такими, що підлягають задоволенню.

З огляду на положення пункту 6.1 договору, строк оплати товару є таким, що настав.

Доказів оплати товару в сумі 604136,71грн. відповідач не надав, доводи позивача, наведені в обґрунтування позову, належними доказами не спростував.

Приймаючи рішення господарський суд виходив із наступного.

Відповідно до п. 1 ст. 509 Цивільного кодексу України, зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (сплатити гроші), а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Згідно зі ст. 173 Господарського кодексу України, господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник)

зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

Господарське зобов'язання виникає, зокрема із господарського договору (ст. 174 Господарського кодексу України).

Частиною 1 статті 530 Цивільного кодексу України визначено, що якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Згідно ч. 6 ст. 265 Господарського кодексу України та ч. 2 ст. 712 Цивільного кодексу України до договору поставки застосовуються загальні положення про купівлю-продаж, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає з характеру відносин сторін.

Згідно ч. 1 ст. 265 Господарського кодексу України, за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

Відповідно до ст. 692 Цивільного кодексу України, покупець зобов'язаний оплатити товар після його прийняття або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, якщо договором або актами цивільного законодавства не встановлений інший строк оплати товару (ч.1). Покупець зобов'язаний сплатити продавцеві повну ціну переданого товару. Договором купівлі-продажу може бути передбачено розстрочення платежу (ч.2). У разі прострочення оплати товару продавець має право вимагати оплати товару та сплати процентів за користування чужими грошовими коштами (ч.3). Якщо покупець відмовився прийняти та оплатити товар продавець має право за своїм вибором вимагати оплати товару або відмовитися від договору купівлі-продажу (ч.4). Якщо продавець зобов'язаний передати покупцеві крім неоплаченого також інший товар, він має право зупинити передання цього товару до повної оплати всього раніше переданого товару, якщо інше не встановлено договором або актами цивільного законодавства (ч.5).

В силу ст. 629 Цивільного кодексу України, договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Згідно ч. 1 ст. 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться. При цьому, до виконання господарських договорів застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України з урахуванням особливостей, передбачених

Господарським кодексом України.

Відповідно до ст. ст. 525, 526 Цивільного кодексу України одностороння відмова від зобов'язання або одностороння зміна його умов не допускається, якщо інше не встановлено договором або законом. Зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

У відповідності до ст. 610 Цивільного кодексу України, порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

Частиною 1 ст. 612 Цивільного кодексу України передбачено, що боржник вважається таким, що прострочив, якщо він не приступив до виконання зобов'язання або не виконав його у строк, встановлений договором або законом.

Статтею 625 Цивільного кодексу України боржник не звільняється від відповідальності за неможливість виконання грошового зобов'язання.

Згідно з ч. 1 ст. 199 Господарського кодексу України виконання господарських зобов'язань забезпечується заходами захисту прав та відповідальності учасників господарських відносин, передбаченими цим Кодексом та іншими законами. До відносин щодо забезпечення виконання зобов'язань учасників господарських відносин застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України.

Згідно ст. 549 Цивільного кодексу України, неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторowi у разі порушення боржником зобов'язання.

Пенею є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми несвоєчасно виконаного грошового зобов'язання за кожен день прострочення виконання.

Відповідно до ст.1 Закону України „Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань”, платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін.

Згідно ст.3 Закону України „Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань”, розмір пені, передбачений статтею 1 цього Закону, обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

Частиною 6 ст. 231 Господарського кодексу України визначено, що штрафні санкції за порушення грошових зобов'язань встановлюються у відсотках, розмір яких визначається обліковою ставкою Національного банку України, за увесь час

користування чужими коштами, якщо інший розмір не передбачено законом або договором.

Частиною 6 ст.232 Господарського кодексу України, передбачено, що нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, якщо інше не встановлено законом або договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.

Пунктом 7.1 договору визначено, що у випадку порушень зобов'язання, що виникає з цього договору (далі по тексту - порушення договору), сторона несе відповідальність, визначену цим договором та (або) правом, що є застосованим до цього договору.

Відповідно до пункту 7.2 договору, у випадку порушення покупцем розділу 6 договору, він сплачує продавцю пеню у розмірі подвійної облікової ставки НБУ на день розрахунків від суми заборгованості за кожен день прострочення платежу, крім того покупець додатково сплачує продавцю проценти з користування чужими грошовими коштами в розмірі 3% річних від суми прострочення платежу.

Позивач просив суд стягнути з відповідача на свою користь 160849,33грн. пені.

Перевіривши розрахунок позивача господарський суд встановив наступне:

За видатковою накладною №СП-0000032 від 01.02.2013р. на суму 46629,04грн. (а.с.22) позивач здійснив нарахування пені за період з 22.02.2013р. по 29.10.2014р. на суму 12893,89грн.

Господарський суд перевірявши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 22.02.2013р. по 21.08.2013р. у розмірі 3363,68грн.

За видатковою накладною №СП-0000093 від 05.02.2013р. на суму 87203,34грн. (а.с.23) позивач здійснив нарахування пені за період з 26.02.2013р. по 29.10.2014р. на суму 23970,17грн.

Господарський суд перевірявши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 26.02.2013р. по 25.08.2013р. у розмірі 6271,47грн.

За видатковою накладною №СП-0000094 від 08.02.2013р. на суму 71131,26грн. (а.с.24) позивач здійснив нарахування пені за період з 01.03.2013р. по 29.10.2014р. на суму 19464,63грн.

Господарський суд перевірявши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею

232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 01.03.2013р. по 31.08.2013р. у розмірі 5179,91грн.

За видатковою накладною №СП-0000095 від 12.02.2013р. на суму 59173,26грн. (а.с.25) позивач здійснив нарахування пені за період з 05.03.2013р. по 29.10.2014р. на суму 16095,13грн.

Господарський суд перевіrivши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 05.03.2013р. по 04.09.2013р. у розмірі 4296,14грн.

За видатковою накладною №СП-0000096 від 14.02.2013р. на суму 60323,92грн. (а.с.26) позивач здійснив нарахування пені за період з 07.03.2013р. по 29.10.2014р. на суму 16358,52грн.

Господарський суд перевіrivши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 07.03.2013р. по 06.09.2013р. у розмірі 4373,07грн.

За видатковою накладною №СП-0000097 від 15.02.2013р. на суму 68113,97грн. (а.с.27) позивач здійснив нарахування пені за період з 08.03.2013р. по 29.10.2014р. на суму 18443,02грн.

Господарський суд перевіrivши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 08.03.2013р. по 07.09.2013р. у розмірі 4934,06грн.

За видатковою накладною №СП-0000098 від 18.02.2013р. на суму 59884,24грн. (а.с.28) позивач здійснив нарахування пені за період з 11.03.2013р. по 29.10.2014р. на суму 16140,85грн.

Господарський суд перевіrivши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 11.03.2013р. по 10.09.2013р. у розмірі 4328,07грн.

За видатковою накладною №СП-0000099 від 20.02.2013р. на суму 47730,82грн. (а.с.29) позивач здійснив нарахування пені за період з 13.03.2013р. по 29.10.2014р. на суму 12019,72грн.

Господарський суд перевіrivши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 13.03.2013р. по 12.09.2013р. у розмірі 4321,51грн.

За видатковою накладною №СП-0000100 від 22.02.2013р. на суму 57160,26грн. (а.с.30) позивач здійснив нарахування пені за період з 15.03.2013р. по 29.10.2014р. на суму 15312,69грн.

Господарський суд перевіrivши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 15.03.2013р. по 14.09.2013р. у розмірі 4118,67грн.

За видатковою накладною №СП-0000101 від 25.02.2013р. на суму 49786,60грн. (а.с.31) позивач здійснив нарахування пені за період з 18.03.2013р. по 29.10.2014р. на суму 13275,97грн.

Господарський суд перевіrivши зазначене нарахування констатує, що позивачем порушено шестимісячний строк здійснення нарахування пені визначений статтею 232 Господарського процесуального кодексу України, у зв'язку з чим правильним періодом нарахування пені є з 18.03.2013р. по 17.09.2013р. у розмірі 3579,18грн.

Господарський суд констатує, що умовами укладеного між сторонами договору не передбачено більший, ніж шість місяців період часу, за який нараховується пеня.

Умова договору про сплату пені за кожний день прострочення виконання зобов'язання не може розцінюватися як установлення цим договором іншого, ніж передбачений частиною шостою статті 232 Господарського кодексу України, строку, за який нараховуються штрафні санкції (пункт 2.5 Постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 17.12.2013р. №14 "Про деякі питання практики застосування законодавства про відповідальність за порушення грошових зобов'язань").

Господарський суд від позивача в ухвалі про порушення провадження у справі вимагав нараховувати пеню у відповідності до положень частини 6 статті 232 Господарського кодексу України, однак вказані вимоги позивачем були проігноровані.

Таким чином, господарський суд визнає обґрунтованою вимогу позивача про стягнення пені у розмірі 44765,76грн.

Статтею 536 Цивільного кодексу України визначено, що за користування чужими грошовими коштами боржник зобов'язаний сплачувати проценти, якщо інше не встановлено договором між фізичними особами. Розмір процентів за користування чужими грошовими коштами встановлюється договором, законом або іншим актом цивільного законодавства.

Пунктом 7.1 договору визначено, що у випадку порушень зобов'язання, що виникає з цього договору (далі по тексту - порушення договору), сторона несе відповідальність, визначену цим договором та (або) правом, що є застосованим до

цього договору.

Відповідно до пункту 7.2 договору, у випадку порушення покупцем розділу 6 договору, він сплачує продавцю пеню у розмірі подвійної облікової ставки НБУ на день розрахунків від суми заборгованості за кожен день прострочення платежу, крім того **покупець додатково сплачує продавцю проценти за користування чужими грошовими коштами в розмірі 3% річних від суми прострочення платежу.**

Позивач просив суд стягнути з відповідача на свою користь 29296,49грн. три відсотки річних за загальний період з 22.02.2013р. по 29.10.2014р. (за кожною видатковою накладною окремо).

Перевіривши розрахунок трьох відсотків річних за загальний період з 22.02.2013р. по 29.10.2014р. (за кожною видатковою накладною окремо) господарський суд визнав обґрунтованою вимогу позивача про стягнення з відповідача 29296,49грн., а отже визнав її такою, що підлягає задоволенню.

Господарський суд констатує, що ціна позову складає 794282,53грн. (з яких 604136,71грн. основного боргу; 160849,33грн. пені; 29296,49грн. процентів за користування чужими грошовими коштами).

Відповідно до статті 4 Закону України "Про судовий збір" від 08.07.11р. №3674-VI за подання до господарського суду позовної заяви майнового характеру ставка судового збору складає 2 відсотки ціни позову, але не менше 1,5 розміру мінімальної заробітної плати.

З урахуванням того, що ціна позову - 794282,53грн. позивач повинен був сплатити 15885,65грн. судового збору.

В порушення вимог Закону України "Про судовий збір" позивач сплатив судовий збір у розмірі 1827,00грн., що підтверджується платіжним дорученням №3713 від 29.10.2014р. (а.с.5).

Пунктом 3.5 Постанови Пленуму Вишого господарського суду України від 26.12.2011р. № 18 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції" визначено, що якщо передбачені у пунктах 2, 3, 4, 5 і 6 частини першої статті 63 ГПК підстави повернення позовної заяви виявлено господарським судом після прийняття позовної заяви до розгляду, справа підлягає розглядові по суті. У разі необхідності розгляд справи може бути відкладено (стаття 77 ГПК), зокрема, з метою: одержання необхідних доказів чи обґрунтованого розрахунку стягуваної (оспорюваної) суми; надіслання відповідачеві чи іншим особам, які беруть участь у справі, копій позовних матеріалів. Повне найменування і поштові адреси сторін може бути з'ясовано безпосередньо у судовому засіданні. **Не сплачені у встановленому порядку та розмірі суми судового збору можливо стягнути за результатами розгляду справи.**

Враховуючи викладені обставини господарський суд вирішив наступне.

В порядку ст.49 Господарського процесуального кодексу України, судові витрати по справі покладаються на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог, таким чином враховуючи недоплату позивачем в Державний бюджет судового збору стягнути з відповідача в дохід Державного бюджету судовий збір у розмірі 13564,76грн., а з позивача, з урахування сплати судового збору у розмірі 1827,00грн., стягнути в дохід державного бюджету 493,89грн. судового збору, з урахуванням того, що 85,39% позовних вимог позивача судом задоволено.

Керуючись положеннями Закону України "Про судовий збір", ст.ст.1,3 Закону України „Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань", ст.ст. 525, 526, 509, 530, 536, 549, 610, 612, 625 629, 692, 712 Цивільного кодексу України, ст.ст. 173, 174, 193, 199, 231, 232, 265 Господарського кодексу України, ст.ст. 1, 2, 12, 21, 32, 33, 34, 36, 44, 49, 75, 82-85, 115-117 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд, -

ВИРІШИВ:

Позовні вимоги задовольнити частково.

Стягнути з фізичної особи-підприємця ОСОБА_1 (АДРЕСА_1; індивідуальний ідентифікаційний номер НОМЕР_1) на користь товариства з обмеженою відповідальністю "Салком Плюс" (86141, Донецька область, м.Макіївка, вул.Скнарьова, буд. 50; ідентифікаційний код 37112432) 604136,71грн. (шістсот чотири тисячі сто тридцять шість грн. 71 коп.) - основного боргу; 44765,76грн. (сорок чотири тисячі сімсот шістдесят п'ять грн. 76 коп.) - пені; 29296,49грн. (двадцять дев'ять тисяч двісті дев'яносто шість грн. 49 коп.) - процентів за користування чужими грошовими коштами, видати наказ.

Стягнути з фізичної особи-підприємця ОСОБА_1 (АДРЕСА_1; індивідуальний ідентифікаційний номер НОМЕР_1) в дохід державного бюджету в особі Управління Державної Казначейської Служби України у Жовтневому районі м. Дніпропетровська Дніпропетровської області у відділенні банку ГУ ДКСУ у Дніпропетровській області (49027, м. Дніпропетровськ, пл. Шевченка, 7; код ЄДРПОУ 37989269; р/р 31214206783005; МФО 805012; КБКД 22030001; призначення платежу (необхідно вказати): судовий збір, код ЄДРПОУ суду 03499891 та пункт з таблиці ставок судового збору, за яким визначено розмір судового збору (ст. 4 Закону України „Про судовий збір") 13564,76грн. (тринадцять тисяч п'ятсот шістдесят чотири грн. 76 коп.) - судовий збір, видати наказ.

Стягнути з товариства з обмеженою відповідальністю "Салком Плюс" (86141, Донецька область, м.Макіївка, вул.Скнарьова, буд. 50; ідентифікаційний код 37112432) в дохід державного бюджету в особі Управління Державної Казначейської Служби України у Жовтневому районі м. Дніпропетровська Дніпропетровської області у відділенні банку ГУ ДКСУ у Дніпропетровській області (49027, м. Дніпропетровськ, пл. Шевченка, 7; код ЄДРПОУ 37989269; р/р

31214206783005; МФО 805012; КБКД 22030001; призначення платежу (необхідно вказати): судовий збір, код ЄДРПОУ суду 03499891 та пункт з таблиці ставок судового збору, за яким визначено розмір судового збору (ст. 4 Закону України „Про судовий збір“) 493,89грн. (чотириста дев'яносто три грн. 89 коп.) - судовий збір, видати наказ.

В решті позовних вимог відмовити.

Накази видати після набрання рішенням законної сили.

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено

12.01.2015р.

Суддя І.В. Петренко

